

”لوکے، آلوکے سنہنڈ کا تیاہی“

آج باپ دادا اُپني مهاداني ورداني وشيش آتمائون ڪو ديك رهي هئ. مهاداني ورداني بنني ڪا آڌار هئ، ”مهاتياڳي“ مهاتياڳي بنني بگر مهاداني ورداني نهين بن سگهي. مهاداني اَرڻات ملي هوئي خزاني بنا سوارت ڪي سرو آتمائون ڀرت ديني والي، نسوارڻي. سو ڪي سوارت سين ڀري آتما هين مهاداني بن سگهي هئ. ورداني، سدا سِير ۾ گئون، شڪتيون اُور گيان ڪي خزانون سين سمپن آتما سدا سرو ڀرت سرِيشت اُور شپ پاونا تڻا سرو ڪا ڪلياڻ هو، اُتسي سرِيشت ڪامنا رڪني والي سدا روحاني رحمدل، فراخدل، اُتسي آتما ورداني بن سگهي هئ. اسڪي ليئي مهاتياڳي بنا آوشيڪ هئ. تياڳ ڪي ڀرپيا شاپي سَنائي هئ ڪ پها تياڳ هئ، اُپني ديه ڪي سمرتي ڪا تياڳ. دوسرا ديه ڪي سنهڻ ڪا تياڳ. ديه ڪي سنهڻ ۾ پهلي بات ڪرم انڊريون ڪي سنهڻ ڪي سَنائي، ڪيونڪ 24 گهنڻي ڪا سنهڻ ان ڪرم انڊريون ڪي سات هئ. انڊريه جيت بنا، اڌڪاري آتما بنا يه دوسرا قدم. اسڪا سڀشتيڪرڻ پي سنا. اب تيسري بات يه هئ، ديه ڪي سات ويڪتيون ڪي سنهڻ ڪي. اسر لوڪ تڻا اَلوڪ سنهڻ آجاتا هئ. ان دونو سنهڻ ۾ مهاتياڳي اَرڻات نشتوموها. نشتوموها ڪي نشاني، دونو سنهڻون ۾ نه ڪسي ۾ گهرڻا هونگي، نه ڪسي ۾ لڱاءُ وا جهڪاءُ هونگا. اگر ڪسي سين گهرڻا هئ تو اس آتما ڪي اوگڻ وا آپڪي دل پسند نه ڪرني والي ڪرم وار وار آپڪي ٻڏي ڪو وچلت ڪرينگي، نه چاهتي پي سنڪلپ ۾، بول ۾، سوڀن ۾ پي اسي ڪا اَلتا چنن سته چلينگا. ياد باپ ڪو ڪرينگي اُور سامني آئينگي وه آتما. جيئي دل ڪي جهڪاءُ ۾ لڱاءُ والي آتما نه چاهتي پي اُپني طرف آڪرشت ڪر ليتي هئ. وه گڻ اُور سنيه ڪي روڀ ۾ ٻڏي ڪو آڪرشت ڪرتي هئ اُور گهرڻا والي آتما سوارت ڪي پورتي نه هوني ڪي ڪارڻ، سوارت ٻڏي ڪو وچلت ڪرتا هئ. جب تڪ سوارت پورا نهين هوتا تب تڪ اس آتما ڪي سات وروڌي سنڪلپ وا ڪرم ڪا حساب سمايت نهين هوتا.

گھرڻا ڪا ٻيڇ هئ سوارٿ ڪا رائل سوروپ ”چاهيئي“. اسڪو يه ڪرنا چاهيئي، يه نه ڪرنا چاهيئي، يه هونا چاهيئي. تو ”چاهيئي“ ڪي چاهه اُس آتما سين وئرت سنبنڌ جوڙ ديتي هئ. گھرڻا والي آتما ڪي پرت سدا وئرت چننن هوني ڪي ڪارڻ پردرشن چڪرڌاري بن جاتي. ليڪن يه وئرت سنبنڌ پي نشوموها هوني نهين دينگي. مڪبت سين موه نهين هونگا ليڪن مجبوري سين. ڦر ڪيا ڪهتي هئ، مئن تو تنگ هو گئي هون. تو جو تنگ ڪرنا هئ اُس ٻڌي تو جائينگي نان. سميه پي جائينگا، ٻڌي پي جائينگي اوڙ شڪتيان پي جائينگي. تو ايڪ هئ يه سنبنڌ. دوسرا هئ وناشي سنيه اوڙ پراپتي ڪي آڌار پر وا آلپڪال ڪي ليئي سهارا بنني ڪي ڪارڻ لڱاءُ وا جھڪاءُ. يه پي لوڪڪ، آلوڪڪ دونو سنبنڌ ۾ ٻڌي ڪو اپني طرف ڪينچتا هئ. جيئي لوڪڪ ۾ ديه ڪي سنبنڌيون دواران سنيه ملتا هئ، سهارا ملتا هئ، پراپتي هوتي هئ تو اُس طرف وشيش موه جاتا هئ نان. اُس موه ڪو ڪاٺني ڪي ليئي پرشارت ڪرتي هو، لڪش رڪتي هو ڪ ڪسي پي طرف ٻڌي نه

جائي. لوڪ ڪو چور ني ڪي باد آلوڪ سنهڻڙ ۾ پي يهي سڀ باتين ٻڌي ڪو آڪرشت ڪرتي هئ. آرڻا ٻڌي ڪا جُهڪاءُ آڻي طرف سهج ڪر ليتي هئ. يه پي ديه ڌاري ڪي هين سنهڻڙ هئ. جب ڪوئي سمسيا جيون ۾ آئينگي، دل ۾ ڪوئي الجهن ڪي بات هونگي تو نه چاهتي پي آلپڪال ڪي سهارپ ديني والي وا آلپڪال ڪي پراپتي ڪراني والي، لڱاءُ والي آتما هين ياد آئينگي. باپ ياد نهين آئينڱا. ڦر سين ائسي لڱاءُ لڱائي والي آتمائين آڻي آپڪو بچاني ڪي ليئي وا آڻي ڪو رائجيت سڌ ڪرني ڪي ليئي ڪيا سوچتي اوڙ بولتي هئ ڪ باپ تو نراڪار اوڙ آڪار هئ نان! ساڪار ۾ ڪچ چاهيئي ضرور. ليڪن يه پوڻ جاتي هئ اگر ايڪ باپ سين سرو پراپتي ڪا سنهڻڙ، سرو سنهڻڙون ڪا آنيو اوڙ سڌا سهارپ داتا ڪا اٿل وشواس هئ، نشچيه هئ تو باپ دادا نراڪار يا آڪار هوني پي سنيه ڪي ٻنڌن ۾ ٻانڌي هوئي هئ. ساڪار روپ ڪي پاسنا ديتي هئ. آنيو نه هوني ڪا ڪارڻ؟ ناليچ دواران يه سمجها هئ ڪ سرو سنهڻڙ ايڪ باپ سين رڪني هئ ليڪن جيون ۾ سرو سنهڻڙ ڪو نهين ليا هئ. اس ليئي ساڪيات سرو سنهڻڙ ڪي آنيوتي نهين ڪر پاتي هئ. جب پڳتي مارگ ۾ پڳت مالها ڪي شرومڻي ميران ڪو پي ساڪياتڪار نهين ليڪن ساڪيات آنيو هوئا تو ڪيا گيان ساگر ڪي ڊئريڪٽ گيان سوروپ بچون ڪو ساڪار روپ ۾ سرو پراپتي ڪي آڌار مورت، سڌا سهارپ داتا باپ ڪا آنيو نهين هو سڪتا. تو ڦر سرو شڪتيوان ڪو چور يٿا شڪتي آتمائون ڪو سهارا ڪيون بناتي هو! يه پي ايڪ گهيه ڪرمون ڪا حساب ٻڌي ۾ رڪو. ڪرمون ڪا حساب ڪتنا گهيه هئ، اسڪو جانو. ڪسي پي آتما دواران آلپڪال ڪا سهارا ليتي هو وا پراپتي ڪا آڌار بناتي هو، اُسي آتما ڪي طرف ٻڌي ڪا جُهڪاءُ هوني ڪي ڪارڻ ڪر ماتيت بنني ڪي بجاءِ ڪرمون ڪا ٻنڌن ٻنڌ جاتا هئ. ايڪ نين ديئا دوسري نين ليئا، تو آتما ڪا آتما سين لين دين هوئا. تو لين دين ڪا حساب بنا وا سماپت هوئا؟ اُس سميه آنيو ائسي ڪرينگي جئسي ڪ هر آگي بي رهي هئ ليڪن وه آگي بيڏنا، بيڏنا نهين، ليڪن ڪرم ٻنڌن ڪي حساب ڪا خاطا جمع ڪيئا. رزلت ڪيا هونگي! ڪرم ٻنڌني آتما، باپ سين سنهڻڙ ڪا آنيو ڪر نهين سڪينگي. ڪرم ٻنڌن ڪي ٻوجهه والي آتما ياد ڪي ياترا ۾ سمپورڻ استتي ڪا آنيو ڪر نهين سڪينگي، وه ياد ڪي سبجيڪٽ ۾ سڌا ڪمزور هونگي. ناليچ سُنني اوڙ سُناني ۾ پل هوشيار، سينسيبل هونگي ليڪن اسينسفل نهين هونگي. سروسبل هونگي ليڪن وڳهن وناشڪ نهين هونگي. شيوا ڪي ورڌي ڪر لينگي ليڪن وڌي پوروڪ ورڌي نهين هونگي. اس ليئي ائسي آتمائين ڪرم ٻنڌن ڪي ٻوجهه ڪارڻ اسپيڪر بن سڪتي هئ ليڪن اسپيڊ ۾ نهين چل سڪتي آرڻا اُڙتي ڪلا ڪي اسپيڊ ڪا آنيو نهين ڪر سڪتي. تو يه پي دونو پرڪار ڪي ديه ڪي سنهڻڙ هئ جو ”مهاتياڳي“ نهين بنني دينگي. تو صرف پهلي اس ديه ڪي سنهڻڙ ڪو چيڪ ڪرو، ڪسي پي آتما سين چاهي گهرڻا ڪي سنهڻڙ ۾، چاهي پراپتي وا سهارپ ڪي سنهڻڙ سين لڱاءُ تو نهين هئ؟ آرڻا ٻڌي ڪا جُهڪاءُ تو نهين هئ؟ وار وار ٻڌي ڪا جانا وا جُهڪاءُ سڌ ڪرتا هئ ڪ ٻوجهه هئ. ٻوجهه والي چيز جُهڪتي هئ. تو يه پي ڪرمون ڪا ٻوجهه بننا هئ اس ليئي ٻڌي ڪا جُهڪاءُ نه چاهتي پي وهان هين هوتا هئ. سمجها، آڻي تو ايڪ ديه ڪي سنهڻڙ ڪي بات سُنائي.

تو آڻي آپ سين پوڇو ڪ ديه ڪي سنهڻڙ ڪا تياڳ ڪيئا؟ وا لوڪ سين تياڳ ڪر آلوڪ ۾ جوڙ ليئا؟ ڪر ماتيت بنني والي آتمائين، اس ڪرم ڪي ٻنڌن ڪا پي تياڳ

ڪرو. تو برهمڻون ڪي ليئي اس سنڀنڌ ڪا تياڳ هين تياڳ هئ. تو سمجها تياڳ ڪي پريپاشا ڪيا هئ؟ آڀي اڙر آڱي سٺائينڱي. يهه تياڳ ڪا سڀتاه ڪورس چل رها هئ. آڇ ڪا پاڻ پڪا هوئا؟ برهمڻون ڪي وشيشٽا هئ هين ”مها تياڳي“. تياڳ ڪي بنا پاڳيه پاءِ نهين سڪتي. اٽسي تو نهين سمجھتي برهما ڪمار ڪماري هو گئي تو تياڳ هو ڳيا؟ برهما ڪمار برهما ڪماري ڪي ليئي تياڳ ڪي پريپاشا گھيه هو جاتي هئ. سمجها؟ آڇا.

اٽسي سدا نسوارڻي، سرو ڪلياڻڪاري، سرو پراپتيون ڪو شيوا ۾ لڏاءِ جمع ڪرني والي، سدا داتا ڪي بچي ديني والي، ليني ڪي آلپڪال ڪي پراپتي سين نشڪامي، سدا سرو پرت شپ پاونا، ڪلياڻ ڪي ڪامنا رڪني والي مهاداني، ورداني سریشٽ آتمائون ڪو باپ دادا ڪا يادپيار اڙر نمستي.

ٽيچرس ڪي ساٿ:- شيواڌاري آتمائون ڪو سدا ايڪ هين لڪش رهتا هئ ڪ باپ سمان بننا هئ؟ ڪيونڪ باپ سمان سيت پر سيت هو. جئسي باپ سڪيڪ بن، سڪيا ديني ڪي نمت بنتي هئ وئسي شيواڌاري آتمائين باپ سمان ڪرتويه پر استت هو. تو جئسي باپ ڪي گڻ وئسي نمت بني هوئي شيواڌاري ڪي گڻ. تو سدا پهلي يهه چيڪ ڪرو ڪ جو پي بول بولتي هئ وهه باپ سمان هئ؟ جو پي سنڪلپ ڪرتي هئ يهه باپ سمان هئ! اڱر نهين تو چيڪ ڪر ڪي چينچ ڪر لو. ڪرم ۾ نهين جائو. اٽسي چيڪ ڪرني ڪي باد پرئڪٽيڪل ۾ لاني سين ڪيا هونگا؟ جئسي باپ سدا شيواڌاري هوتي هوئي سرو ڪا پيارا اڙر سرو سين نيبارا هئ، اٽسي شيوا ڪرتي سرو ڪي روحاني پياري پي رهينڱي اڙر ساٿ ساٿ سرو سين نيباري پي رهينڱي! باپ ڪي مڪيه وشيشٽا هين هئ، جتنا پيارا اٽنا نيبارا. اٽسي باپ سمان شيوا ۾ پياري اڙر ٻڌي يوگ سين سدا ايڪ باپ ڪي پياري سرو سين نيباري اسڪو ڪها جاتا هئ، باپ سمان شيواڌاري. تو سڪيڪ بننا ارڻات باپ ڪي وشيش اس وشيشٽا ڪو فالو ڪرنا. شيوا ۾ تو سڀي بهت آڇي محنت ڪرتي هو ليڪن ڪهان نيبارا بننا هئ اڙر ڪهان پيارا بننا هئ، اسڪي اوپر وشيش اٽينشن. اڱر پيار سين شيوا نه ڪرو تو پي نيك نهين اڙر پيار ۾ ڦس ڪر شيوا ڪرو تو پي نيك نهين. تو پيار سين شيوا ڪرني هئ ليڪن نيباري استتي ۾ استت هوڪر ڪرني هئ تب شيوا ۾ سڦلٽا هونڱي. اڱر محنت ڪي حساب سين سڦلٽا ڪم ملتي هئ تو ضرور پياري اڙر نيباري بنني ڪي بئلس ۾ ڪمي هئ. اس ليئي شيواڌاري ارڻات باپ ڪا پيارا اڙر نيبارا. يهي سڀ سين آڇي استتي هئ. اسي ڪو هين ”ڪمل پُشپ سمان“ جيون ڪها جاتا هئ. اس ليئي شڪتيون ڪو ڪمل آسن پي ديتي هئ! ڪمل پُشپ پر وراجمان دڪاتي هئ. ڪيونڪ ڪمل سمان نيباري اڙر پياري هئ. تو سڀي شيواڌاري ڪمل پر وراجمان هونان؟ آسن ارڻات استتي. استتي ڪو هين آسن ڪا روپ ديئا هئ. باقي ڪمل پر ڪوئي بئنا هوئا تو نهين هئ نان؟ تو سدا ڪمل آسن پر بئو. ڪي ڪمل ڪيچڙ ۾ نه چلا جائي اسڪا سدا ڌيان رهي! آڇا.

ڪمارون ڪي ساٿ:- ڪمار جيون ۾ باپ ڪا بننا، ڪتني پاڳيه ڪي نشاني هئ! اٽسي انيو ڪرتي هو ڪ هم ڪتني پنڌنون ۾ جاني سين بچ گئي؟ ڪمار جيون ارڻات انيڪ پنڌنون سين مڪت جيون. ڪسي پي پرڪار ڪا پنڌن نهين. ديهه ڪي پان ڪا پي پنڌن نه هو. اس ديهه ڪي پان سين سڀ پنڌن آ جاتي هئ. تو سدا اپني ڪو آتما پائي پائي هئ، اٽسي هين سمجھڪر چلتي

رہو۔ اِسي سمر تي سين ڪمار جيون سدا نروگهن آڱي ٻڌ سگهي هئ. سنڪلپ وا سوڀن ۾ پي ڪوئي ڪمزوري نه هو اِسڪو ڪها جاتا هئ، وگهن وناشڪ. بس چلتي ڦرتي يهه نچرل سمر تي رهي ڪ همر آتما هئ. ديڪو تو پي آتما ڪو، سُنو تو پي آتما هوڪر. يهه ڀارت ڪپي نه پوئي. ڪمار شيوا ۾ تو بهت آڱي چلي جاتي هئ ليڪن شيوا ڪرتي آگر سُو ڪي شيوا پوئي تو ڦر وگهن آ جاتا هئ. ڪمار اَرڻات هارڊ ورڪر تو هو هين ليڪن نروگهن بننا هئ. سُو ڪي شيوا اؤر وشو ڪي شيوا دونو ڪا بئلس هو. شيوا ۾ اِتنِي بزي نه هو جائو جو سُو ڪي شيوا ۾ اَليلي هو جائو. ڪيونڪ ڪمار جتنا اَپني ڪو آڱي ٻڌاني چاهين ٻڌا سگهي هئ. ڪمارون ۾ شيرڪ شڪتي پي هئ اؤر سات سات دريڊ سنڪلپ ڪي پي شڪتي هئ اِس ليئي جو چاهي ڪر سگهي هئ، اِن دونو شڪتيون دواران آڱي ٻڌ سگهي هئ. ليڪن بئلس ڪي ڪلا چڙهتي ڪلا ۾ لي جائينگي. سُو شيوا اؤر وشو ڪي شيوا، دونو ڪا بئلس هو تو نروگهن ورڌي هوتي رهينگي.

2- ڪمار سدا اَپني ڪو باپ ڪي سات سمجهتي هو؟ باپ اؤر مئن سدا سات سات هئ، اَسي سدا ڪي ساڻي بني هو؟ وئسي پي جيون ۾ سدا ڪوئي نه ڪوئي ساڻي بناتي هئ. تو اَپڪي جيون ڪا ساڻي ڪون؟ (باپ) اَسا سڄا ساڻي ڪپي پي مل نهين سگهتا. ڪتا پي پيارا ساڻي هو ليڪن ديهه ڌاري ساڻي سدا ڪا سات نهين نپاءِ سگهي اؤر يهه روحاني سڄا ساڻي سدا سات نپاني والا هئ. تو ڪمار اَڪيلي هو يا ڪمبائينڊ هو؟ (ڪمبائينڊ) ڦر اؤر ڪسڪو ساڻي بناني ڪا سنڪلپ تو نهين آتا هئ؟ ڪپي ڪوئي مشڪلات آئي، بيماري آئي، ڪا بنا بناي ڪي مشڪل هو تو ساڻي بناني ڪا سنڪلپ آئيندا يا نهين؟ ڪپي پي اَسا سنڪلپ آئي تو اِسي وئرت سنڪلپ سمجهه سدا ڪي ليئي سيڪنڊ ۾ سماپت ڪر ليئا. ڪيونڪ جسي اَڄ ڪي ساڻي سمجهڪر ساڻي بنائينگي ڪلهه اُسڪا ڪيا پروسا! اِس ليئي وناشي ساڻي بناني سين فائدا هين ڪيا! تو سدا ڪمبائينڊ سمجهني سين اؤر سنڪلپ سماپت هو جائينگي ڪيونڪ سروشڪتيوان ساڻي هئ. جئسي سوريه ڪي آڱي اَنڌڪار نهر نهين سگهتا وئسي سرو شڪتيوان ڪي آڱي مايا نهر نهين سگهي. تو سڀ ماياجيت هو جائينگي. اَڇا. اور شانتي.

وردان - اَپني ڪميا سوروپ دواران سِڪيا ديني والي ماسٽر ڪميا ڪي ساگر پو

يَدي ڪوئي آتما اَپڪي اِستتي ڪو هِلاني ڪي ڪوشش ڪري، اَڪلياڻ ڪي ورتي رکي، اُسي پي آپ اَپني ڪلياڻ ڪي ورتي سين پريورتن ڪرو يا ڪميا ڪرو. پريورتن نهين ڪر سگهي هو تو ماسٽر ڪميا ڪي ساگر بن ڪميا ڪرو. اَپڪي ڪميا اُس آتما ڪي ليئي سِڪيا هو جائينگي. اَڄ ڪلهه سِڪيا ديني سين ڪوئي سمجهتا، ڪوئي نهين. ليڪن ڪميا ڪرنا اَرڻات شپ پاونا ڪي دُعائين دينا، سهيوگ دينا.

سلوگن - سِير ڪو اؤر سرو ڪو پريه وهي لگتي هئ جو سدا خوشحال رهي هئ.